

Drodzy Parafianie!

Tegoroczne Święta Wielkanocne przeżywamy w szczególnym czasie Roku Jubileuszowego, ogłoszonego pod hasłem: „Pielgrzymi nadziei”.

Jako wspólnota wiary jesteśmy zaproszeni, by z odwagą i ufnością kroczyć drogą, na której prowadzi nam Zmartwychwstały Chrystus — źródło naszej nadziei.

Święty Paweł przypomina: „Nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych” (Rz 5,5). Ta miłość objawiła się w Jezusie Chrystusie, który umarł za nas i zmartwychwstał, byśmy już nigdy nie byli sami w naszych ciemnościach, trudnościach i zmaganiach.

W Roku Jubileuszowym mamy również szczególny dar — możliwość nawiedzania naszego hrubieszowskiego Sanktuarium i uzyskiwania łaski Odpustu. To czas łaski i duchowej odnowy.

Dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzeba nam nadziei — tej, która daje siłę, by ocalić małżeństwo, wychować dzieci na dobrych ludzi, zachować wiarę w świecie pełnym niepokoju. Nadzieja rodzi się z wiary i miłości — i tylko wtedy staje się niezachwiana.

Życzymy Wam, Drodzy Parafianie, aby Zmartwychwstały Pan obdarzał Was taką właśnie nadzieją — mocną, żywą, opartą na Jego zwycięstwie. Niech Wielkanoc nappełni Wasze serca pokojem, odwagą i radością, która nie przemija.

Z kapłańskim błogosławieństwem Wasi Duszpasterze

ks. Marek Giergiel,

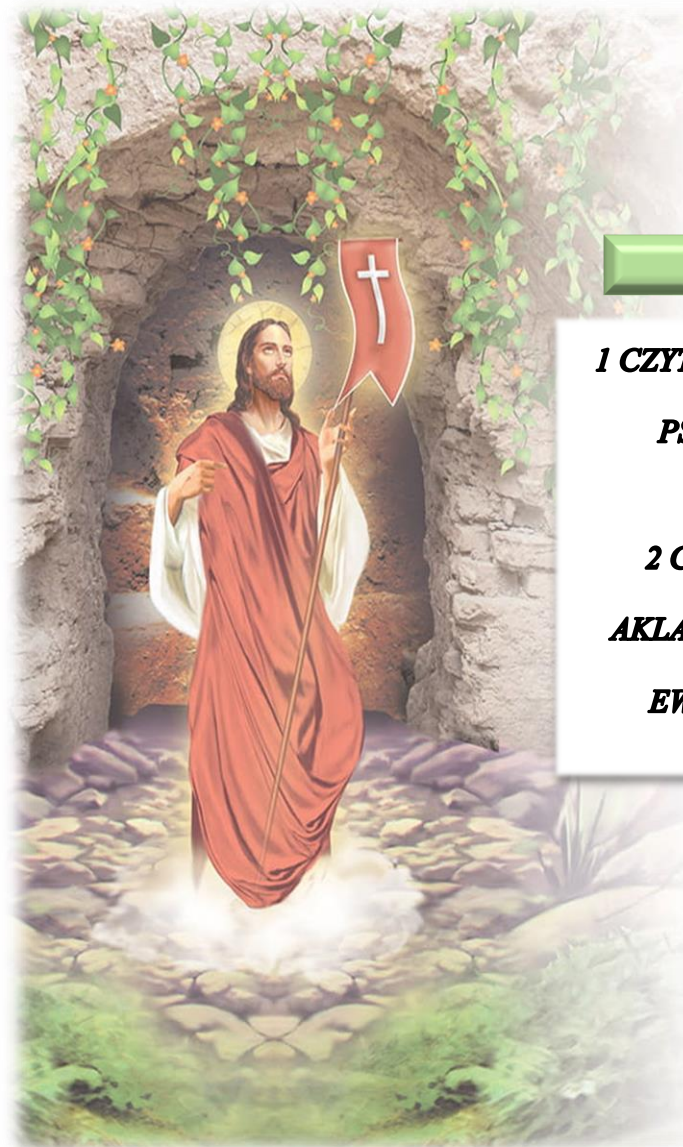
ks. Tomasz Szady,

ks. Tomasz Żurawel.

Ożywiciel

20 kwietnia 2025

TYGODNIK PARAFIALNY

WIELKANOC

1 CZYTANIE - Dz 10, 34a. 37-43

PSALM - Ps 118 (117),

1b-2. 16-17. 22-23

2 CZYTANIE - Kol 3, 1-4

AKLAMACJA - 1 Kor 5, 7b-8a

EWANGELIA - J 20, 1-9

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobieгла więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».

Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

Oto słowo Pańskie.

**Nie chcę być widzem zmartwychwstania,
chcę być jego świadkiem.**

**Daj mi współmrzeć z Tobą, Panie, abym
razem z Tobą powstał z martwych.**

Pusty grób

Każda epoka i każdy naród mają swoich bohaterów, których podziwiają. „Zginął w obronie...”, „Poświęcił się, ratując...” itd. Opłakujemy ich, podziwiamy, czytamy o nich książki, ale wolimy, żeby podobne wydarzenia nigdy nas nie spotkały. A Chrystus ukazuje coś dokładnie przeciwnego. Nigdy nie chciał zostać bohaterem, za to chciał dobrowolnie oddać życie na krzyżu. Nie dla siebie. Dla nas i za nas. O błogosławiona śmierci Chrystusa, z której rodzi się nasze życie!

SEKWENCJA

Niech w Święto radosne Paschalnej Ofiary
Składają jej wierni uwielbień swych dary.

Odkupił swe owce Baranek bez skazy,
Pojednał nas z Ojcem i zmył grzechów zmyły.

Śmierć zwarła się z życiem i w boju, o dziwy,
Choć poległ Wódz życia, króluje dziś żywy.

Mario, ty powiedz, coś w drodze widziała?
Jam Zmartwychwstałego blask chwały ujrzała.

Żywego już Pana widziałam, grób pusty,
I Świadców anielskich, i odzież, i chusty.

Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja,
A miejscem spotkania będzie Galilea.

Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy,
O Królu Zwycięzco, bądź nam miłościwy.